

8.LEKCIJA

Juaņ dinastija 13.-14.gs.

Teātris

曲 [qu3], 戏[xi4], 剧[ju4]

Aizsākumi: 说唱文学 [shuo1 chang4 wen2 xue2]

词 [ci2] => 曲 [qu3]

Raksturīgākās iezīmes

- Mūzika
- Dzeja
- Uzsvars uz kvalitāti, nevis saturu
- Fragmentu uzvedums
- Simbolisms: krāsas, priekšmeti, sejas masku vaibsti
- Hiperbolisms
- Emocionāla distance starp lugu un skatītājiem

2 galvenie novirzieni

- Ziemeļu teātris: 北曲

veidi: 杂剧 [za2 ju4]

- Dienvidu teātris: 南曲

veidi: 南戏 [nan2 xi4]; 昆曲 [kun2 qu3]; 京剧 [jing1 ju4]

Mūsdienās: 京剧

Lomas 角色 [jue2 se4]

生 [shēng] vīriešu tēli

旦 [dàn] sieviešu tēli

净 [jìng] krāsainās sejas, pozitīvie varoņi

末 [mò] klauni

丑 [chǒu] neglītie komiķi, negatīvie varoņi

Pazīstami teātra tēli

- Guan Ju 关羽
- Džuge Lian 诸葛亮
- Jan Guifei 杨贵妃

Krāsu simbolika

- **Melns** – taisnīgums un lojalitāte
- **Balts** – nodevība
- **Zils** – iedomība, cietsirdība
- **Zaļš** – vardarbība, dusmas
- **Sarkans** – drošsirdība, uzticība

4 daļu sižeta attīstība

- Iesākums 起 [qi4]
- Turpinājums 承 [cheng2]
- Pavērsiens 转 [zhuan3]
- Harmoniska vienošanās 合 [he2]

Teātra vieta 场 [chang3]

Mūzikas reģistri 乐谱 [yue4 pu3]